EEN KLEINE VIERDELIGE MEDITATIE

door Margriet Gosker

I WAARUIT LEEFT DE KERK? (Psalm 36)

De kerk leeft niet uit haar orde,
maar uit haar bron.
Zij leeft niet van passen en meten,
maar van zegen en gebeden.

Haar orde mag de bedding zijn,
maar zelf leeft zij
in dankbaarheid
op de stroom
van al Gods lieflijkheden.

Zij leeft niet uit kracht van gewoonte,
maar uit Geestkracht
en van vuur.
Zij is geroepen tot
getuigenis en dienst.
Zij slaat de hand aan de ploeg
en ziet niet om.

De kerk leeft niet terug naar een verleden,
maar ziet vooruit naar de toekomst,
het nieuwe land, het komend koninkrijk.
Leeft de kerk niet uit genade,
uit de verwachting van haar Heer?

Zie daar komt hij,
springend over de bergen,
huppelend over de heuvels…
Leeft de kerk niet
van geloof, hoop en liefde,
van het Woord,
dat levend maakt?

Oorsprong van al ’t goede,
hemelhoog Uw trouw.
Daarom schuilen
de mensenkinderen
in de schaduw
van uw vleugelen.
Oorsprong van ons leven,
ons verlangen strekt zich uit
naar de toekomst van Uw Rijk.

Gij, van al het zijnde
oorsprong, einddoel, zin,
bron van alle leven,
Eeuwig-Zijnde, Gij,
geprezen zij Uw Naam.
want bij U is de bron des levens,
in uw licht zien wij het licht.

God, onze God zegent ons.
God zelf is de bron,
onuitputtelijk weldadig,
oorsprong van alle goed.

Jezus van Nazareth,
die Christus genaamd wordt,
Jesjoea ha Masjiach,

Gezalfde des Heren,
wijnschenker, brooddeler,
uitdrijver, volhouder,
arenwrijver, allemansvriend,
ezelrijder, voetenwasser,
herder der schapen.
Zoon van God
en zoon van mensen,
schenk ons Uw Geest.

Geest van God, inspireer ons
tot geloof, hoop en liefde.
Blaas ons aan tot hoopvolle daden.

Zet ons in beweging
door uw ademtocht.
Una sancta
catholica apostolica...
één in Christus,
zoekend naar heelheid,
in Hem geheiligd, voluit katholiek,
profetisch, evangelisch,
apostolisch, reformerend,
getuigend, gezonden
onopgeefbaar verbonden
met het Godsvolk, Israël.

God, als mensen van U
leven we
tussen schepping en voleinding,
in een gebroken wereld
beven we
om wat er om ons heen gebeurt,
teren we
op de kracht van het Woord,
ervaren we
de kracht van Uw Geest,
loven we
Uw goedheid en trouw,
hopen we
op uw Woord en Geest,
geloven we
in Jezus uw Zoon,
die ons verzoening bracht,
die zichzelf ten offer gaf,
in een leven van dienen,
van overgave
tot in de dood,
van opstanding tot nieuw leven,
wachten we
op de komst van de bruidegom
en het komende rijk
van vrede en gerechtigheid.

II WAARVOOR LEEFT DE KERK? (Ezechiël 34)

Niet voor zichzelf leeft de kerk,
niet voor haar eigen bestwil,
maar met het oog op de wereld
zijn we als mensen van God,
als spoorzoekers van Jezus,
als dragers van de Geest
geroepen tot getuigenis en dienst,
tot het doen van gerechtigheid
en barmhartigheid.

Om te leven uit de Schriften,
als hoorders van het Woord,
die met recht de daad bij het Woord voegen
om het blijde nieuws te verkondigen
van Jezus Messias, het Leven van de wereld.

Om verlorenen te zoeken,
om afgedwaalden thuis te brengen,
om verbrokenen te helen,
om gewonden te verbinden.
Om zieken te versterken,
om gebogenen op te richten,
om het geschapene te hoeden,
om de vrede te bewaren.
Om het kwaad te keren,
om de Schepper te eren,
want wij zijn uw mensen
en Gij zijt onze God.

Tochtgenoten zijn wij allen,
tijdgenoten van elkaar, lotgenoten in de wereld,
pelgrims in een lange stoet.
Vrouwen en mannen op weg naar het licht.
Bondgenoten rond de Schriften,
vontgenoten door één doop,
disgenoten aan één tafel,
deelgenoten van het heil,
feestgenoten van Gods toekomst.

III WAARTOE LEEFT DE KERK?(Hebreeën 11)

De kerk, een Trait-d'union
tussen de mensen van God
en de God van mensen,
volk van gebed.

Wilde loten der olijfboom, ingeplant in Israël
levend van haar sappen, en tegelijk
van Israël vervreemd en verstoken.

Stad op een berg, licht der wereld,
lamp op een standaard, zout der aarde.

Akker Gods, leden van hetzelfde lichaam,
levende stenen, bouwwerk Gods.

Niet een gemeenschap
van gelijkgezinden
of gelijkgestemden
maar mensen bezield
door de kracht
van de Geest
Een lange stoet
van mensen
de eeuwen door
Abel, Henoch,
Sara, Mozes,
Rachab, David,
Jezus van Nazareth,
Maria Magdalena,
Petrus, Paulus,
Augustinus,
Hildegard van Bingen,
Franciscus,
Luther en Calvijn,
Jij en ik
mensen op weg
die Hem willen volgen
Zijn spoor

Heel die stoet
van koplopers
en voortrekkers,
van houthakkers
en waterdragers
dragers van ambten,
weters van wanten,
middenvelders,
uitschieters
achterblijvers,
twijfelaars, aarzelaars
toppers en downers
dromers en zieners
doeners en denkers
Waar loop jij in die stoet?
Waar loop ik in die stoet?
Gisteren in het centrum
met brandend hart,
morgen misschien in de marge
teleurgesteld?
Vandaag misschien voorop,
morgen aan de zijlijn
overmorgen in de achterhoede
buiten spel?
Maar
de stoet
gaat door
samen op weg
volhardend,
hoopvol
voorop het Lam
op weg
naar
het Koninkrijk
de schone stad
van vrede,
vreugde
en
gerechtigheid

IV HOE LEEFT DE KERK? (Handelingen 2)

De kerk leeft van gemeenschap,
van het spel der liturgie,
ze telt haar dagen
van de schepping tot de wederkomst
van Hem, die zelf de spil is
van de levenstijd.

De kerk telt tot drie
in Vader, Zoon en Geest.
Drieënige God, heilige en eeuwige
in de drieklank van Uw naam
bidden wij voor de kerk wereldwijd.

Heilig haar leven,
vernieuw haar aanbidding,
bekrachtig haar getuigenis,
heel haar gescheidenheid,
en maak haar eenheid zichtbaar.

De kerk telt tot zeven,
leeft telkens toe naar de achtste,
de eerste dag der week.
Zonne der gerechtigheid,
ga ons op in deze tijd, Kyrieleis.

De kerk viert de dag der opstanding,
het heil in Christus Jezus,
alle weken, glorieus.

De kerk telt tot tien,
de geboden van haar Heer verruimen haar hart
en wenden haar ogen afvan ijdele dingen.
De kerk verlustigt zich in de Thora
en in Hem, die de Thora vervulde.

De kerk is als tien meisjes, wijs en dwaas,
in tucht en nuchterheid
ligt haar wijsheid besloten.

De kerk telt tot twaalf
het ronde getal
van de volheid van Israël.
Twaalf stammen vormen samen
het komend vrederijk.
Ik zie een stad
met paarlen poorten
twaalf in getal

Jezus riep er twaalf
om zijn leerlingen te zijn
en om het evangelie
te verkondigen
tot in verre geslachten.

De kerk telt tot veertig
en leeft naar Pasen toe.

De kerk telt tot vijftig
en leeft naar Hemelvaart
en Pinksteren.

De kerk telt tot vier,
leeft van Advent naar Kerst
en viert in ootmoed
en verwachting
de hoge feesten
van haar Heer
met blijdschap.

De kerk telt tot één
En leeft vol verwachting
totdat we allen één zijn,
opdat er geen onderscheid
gemaakt wordt
tussen al Gods kinderen.

De kerk is gespitst
op water en Geest,
op het levende Woord,

op brood en wijn,
op licht en waarheid,
op de gaven van de Geest.

Breken en delen, bidden en zingen,
vieren en dienen, toegewijd.

De kerk zingt het hoogste lied,
in lofprijzing, aanbidding,
en in verwondering
om de grote daden Gods.

De kerk bidt voor de weerlozen,
de kleinen, voor slachtoffers
van de macht van oorlogen
en seksueel geweld.

De kerk bidt voor allen die
in hoogheid zijn gezeten,
voor wie nog slechts
het eigen ego telt.

Maar de kerk zwijgt veel te vaak
als het er op aan komt.
De kerk moet ook
durven zeggen
tegen de mensen,
wat de gevolgen zijn
van hun daden.

Voor zieken bidt de kerk
voor troostelozen
voor allen die
uit dode ogen zien.

Zij bidt voor goeden
en zij bidt voor bozen,
gelijk Hij deed
in stilte,
ongezien.

Voor het eerst gepubliceerd in *Kerken bijéén. Over het hart van de Verenigde Protestantse Kerk in Nederland met bijdragen van Margriet Postma-Gosker, Eddy Hallewas, Gert Marchal, Arie Romein*, Zoetermeer 1994.

Margriet Gosker ‘Waaruit leeft de kerk?’ in: *Kerken bij één. Over het hart van de Verenigde Protestantse Kerk in Nederland met bijdragen van Margriet Postma-Gosker, Eddy Hallewas, Gert Marchal, Arie Romein*, pp. 11-13, Zoetermeer 1994, geciteerd in: *Fragmint* út de grifformearde tsjerke en de herfoarme gemeente fan Jouwer en Broek, 18 oktober 1996, pp. 1-2.

Margriet Gosker, ‘Waar leeft de kerk voor?’, in: *Kerken bijéén. Over het hart van de Verenigde Protestantse Kerk in Nederland met bijdragen van Margriet Postma-Gosker, Eddy Hallewas, Gert Marchal, Arie Romein*, pp.27-30, Zoetermeer 1994. Geciteerd in het stuk over beleidskaders in Protestants Amsterdam in 2023.
https://www.protestantsamsterdam.nl/beleidskader/.

Margriet Gosker Gedicht, ‘Hoe leeft de kerk?’ in: *Kerken bijéén. Over het hart van de Verenigde Protestantse Kerk in Nederland met bijdragen van Margriet Postma-Gosker, Eddy Hallewas, Gert Marchal, Arie Romein*, pp.45-47, Zoetermeer 1994.